

dnia 30.06.23

L. dz. 7029

Lasocice 30-06-2023

Przewodniczący Rady Gminy

Jerzy Machowiak

Petycja

Działając na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195.) reprezentując mieszkańców sołectwa Lasocice-Ogrody w nawiązaniu do pisma ZP.6220.16.2022 z dnia 31.05.2023 r. składam wniosek o wydanie negatywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na : „budowie obory o obsadzie 448 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie gospodarstwa hodowli bydła mlecznego”, zlokalizowanego w miejscowości Lasocice, na działkach nr ewid. 289, 292, 735/1, 735/2, 736/2 (obręb ewidencyjny 0004 Lasocice), gmina Święciechowa .

Część mieszkańców sołectwa Lasocice-Ogrody zgłosiła się do mnie jako sołtysa sołectwa z prośbą o złożenie wniosku o wydanie negatywnej decyzji w.w sprawie.

W rozumieniu prawa w naszym kraju nadal nie istnieje prawo które określałoby normy dla odorów. Nie został opracowany również miejscowy plan zagospodarowania na tym terenie. Dlatego każdy posiadający gospodarstwo rolne może w dobrowolny sposób zaaranżować wygląd czy też funkcjonalność swojego terenu. Mając na uwadze przeobrażanie polskich wsi i to nie tylko ze względu na rozwój gospodarstw rolnych i ich uprzemysłowienie, ale również mieszkańców którzy pragną mieszkać w spokojnym , nie uciążliwym otoczeniu należałoby wprowadzić regulacje w zakresie intensywności działalności rolniczej na terenie zwartej zabudowy. Zwracam się z prośbą o identyfikację przedsięwzięć przed opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tego terenu. Pozwoli to na zminimalizowanie negatywnych skutków planowanych przedsięwzięć właścicieli działek a co za tym idzie dokonania zapisu o zakazie lokalizacji określonego obiektu ,który może być potencjalnym źródłem uciążliwości

zagospodarowania przestrzennego tego terenu. Pozwoli to na zminimalizowanie negatywnych skutków planowanych przedsięwzięć właścicieli działek a co za tym idzie dokonania zapisu o zakazie lokalizacji określonego obiektu, który może być potencjalnym źródłem uciążliwości zapachowej. Osoby sąsiadujące z posesją jak również osoby posiadające grunt w bliskiej okolicy mają obawy związane z uciążliwością takiej intensywności hodowli bydła mlecznego.

W naszej gminie istnieją duże gospodarstwa które zajmują się hodowlą tuczników czy też bydła mlecznego i znajdują się poza obszarem zwartej zabudowy.

Pomimo, iż nie istnieje „ustawa odorowa „ społeczeństwo może powołać się na Europejski Trybunał Praw Człowieka (*Konwencja z 4.11.1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności* (Dz.U. z 1993 r. poz. 284) mówiący że:

„(...) jednostka ma prawo do poszanowania mieszkania w rozumieniu nie tylko właściwej przestrzeni fizycznej, lecz także w rozumieniu niezakłóconego korzystania z tej przestrzeni”. Zapis ten interpretowany przez Trybunał Stanu (*Wyrok ETPCz z 6.11.2004 r., nr 4143/02, Moreno Gomez v. Hiszpania*) uznaje, że „naruszenia prawa do poszanowania mieszkania nie ograniczają się do materialnych lub fizycznych naruszeń, takich jak nieuprawnione wejście do mieszkania, lecz także dotyczą tych, które nie są materialne lub fizyczne, takich jak hałas, emisje, wonie i inne formy ingerencji. Poważne naruszenie może skutkować naruszeniem prawa osoby do poszanowania jej mieszkania, jeżeli uniemożliwia jej korzystanie z wygód mieszkania”.

W Polsce podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienia oddziaływania na środowisko, jest ustawa Prawo ochrony środowiska, wg. niej przeciwdziałanie zanieczyszczeniom ma polegać na zapobieganiu lub ograniczaniu wprowadzania do środowiska substancji lub energii (art. 137). Według Krzysztofa Gruszeckiego (*Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz II*) przepis ten jest rozwinięciem zasady przezorności wynikającej z art. 6 ustawy, ponieważ obowiązuje zarówno podmioty korzystające ze środowiska, jak i organy administracji, które prowadzą działania reglamentujące, do uwzględnienia w tym procesie obowiązku podejmowania działań prewencyjnych w zakresie zarządzania środowiskiem. Edward Radziszewski (*Prawo ochrony środowiska. Przepisy i komentarz*) uważa, że przez zanieczyszczenie środowiska należy rozumieć „emisję, która jest szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, powoduje szkody w dobrach materialnych, pogarsza walory estetyczne środowiska lub przeszkadza albo nawet uniemożliwia korzystanie ze środowiska w inny sposób”. Uciążliwość zapachowa jest właśnie czynnikiem, który może przeszkodzić lub nawet uniemożliwić korzystanie z określonych terenów.

W 2016 r. Ministerstwo Środowiska wprowadziło Kodeks Przeciwdziałania Uciążliwości Zapachowej. W 2020 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska opublikowało kolejny dokument, określający bezpieczne odległości od zabudowań dla przedsięwzięć, których funkcjonowanie wiąże się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej. I tak dla przedsięwzięć chowu i hodowli zwierząt odległość bezpieczną ustalono na 500 m.

W polskim orzecznictwie w kwestii uciążliwych zapachów możemy spotkać się z takim podejściem :

- 1) mimo, że nie istnieją regulacje normatywne parametrów wielkości stężeń zapachowych w powietrzu, to nie oznacza to, „że analiza uciążliwości z tym związanych może być przez organ pomijana” i dalej, „iż wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących

ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych”

(Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim (Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 czerwca 2010 r., II SA/Go 303/10, LEX nr 643718))

W dalszej części sąd podkreślił, że zadaniem organu administracji „było wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi”. Wynika to z tego, że znane są zarówno choroby somatyczne związane z narażeniem na uciążliwe zapachy (alergie, zapalenia oskrzelików płucnych, czyli płuco farmera), jak i psychiczne, które są związane z długotrwałym przebywaniem w środowisku obciążonym odorami. Zostało to podtrzymane przez Naczelny Sąd Administracyjny w postępowaniu kasacyjnym *(Wyrok NSA z dnia 18 września 2012 r., II OSK 1459/12, LEX nr 1971173)*

- 2) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie *(Wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 września 2020 r., IV SA/Wa 2720/19, LEX nr 3067921.)* uznaje, że badanie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko winno obejmować również wpływ na zdrowie ludzi, a w kontekście uciążliwości odorowych oprócz zdrowia somatycznego także na zdrowie psychiczne. Podkreślono, że odory m.in. obniżają komfort życia oraz mogą być czynnikiem wywołującym wiele dolegliwości, takich jak: rozdrażnienie, ból głowy, nudności, trudności z koncentracją, utratę łaknienia, trudności z zasypianiem i szereg innych niekorzystnych objawów. Oddziaływania odorów zostało porównane do działania hałasu. Oraz dalej: „Stwierdzenie nadmierności tego wpływu, ocenianego przez pryzmat fundamentalnych dla prawa ochrony środowiska zasad prewencji oraz przezorności (art. 6 ust. 1 i 2 p.o.ś. oraz art. 191 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), uzasadniać może odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia”.
- 3) „... Sąd stwierdził, że z mocy przepisów obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym gmina jest uprawniona do ustalania przeznaczenia terenów pod określone funkcje, określania sposobów ich zagospodarowania i warunków zabudowy i dokonuje tego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 i 2 pkt 1, art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1 ww. ustawy). To uprawnienie gminy nie oznacza jednak dowolności przyjętych rozwiązań planistycznych, gdyż gmina wykonując je ma obowiązek działać w granicach prawa, kierować się interesem publicznym, wywagać interesy publiczne z interesami prywatnymi, uwzględniać aspekt racjonalnego działania i proporcjonalności ingerencji w sferę wykonywania prawa własności. Kształtowanie polityki przestrzennej gminy powinno odbywać się z jednej strony z uwzględnieniem prawa osoby posiadającej tytuł prawny do nieruchomości do jej zagospodarowania, zaś z drugiej strony z uwzględnieniem prawa do podejmowania działań, które w ramach ograniczonych m. in. zasadami współżycia społecznego, pozwolą zrealizować zasadę zrównoważonego rozwoju, a jednocześnie służyć będą zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty lokalnej. Wszystkie wymienione elementy powinny być

rozpatrywane łącznie, a proporcjonalność ingerencji w sferę wykonywania poszczególnych praw własności winna być oceniana przez pryzmat ogólnych założeń planu.”

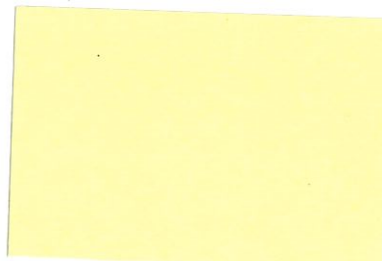
(Wyrok NSA z dnia 6 lutego 2015 r., II OSK 2233/13, LEX nr 1658127.)

- 4) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „ochrona środowiska jako dobra wspólnego ogranicza własność w ten sposób, że ma ono służyć nie tylko właścicielowi, lecz każdemu człowiekowi” i dalej: „Środowisko jest dobrem wspólnym i jednocześnie ochrona środowiska jest celem publicznym. Oznacza to, że każdy element środowiska, w tym jakość powietrza, ma jednakową wartość podlegającą ochronie prawnej w konfrontacji z takim prawem podstawowym jak ochrona prawa własności. Ochronie środowiska i zdrowia w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przysługuje zatem taka sama ochrona prawna jak prawu własności”. Odnosząc się do kwestii braku norm odorowych, sąd uznał, że „skoro w polskim porządku prawnym nie istnieją tzw. normy odorowe oraz brak jest metodyki pomiaru zapachu, to organ planistyczny gminy ma prawo do wprowadzenia w planie miejscowym zakazów i ograniczeń dotyczących zwiększania produkcji hodowlanej w celu ograniczania emisji odorów. Odory, emitowane przez obiekty gospodarcze położone w bezpośrednim sąsiedztwie terenów budownictwa jednorodzinnego, stanowią nie tylko uciążliwość dla mieszkańców, ale także mogą powodować zagrożenie dla zdrowia mieszkańców i stanowić zanieczyszczenie w rozumieniu art. 3 pkt 49 p.o.ś.”

(Wyrok NSA z dnia 14 marca 2018 r., II OSK 1281/16, LEX nr 2469106)

W związku z powyższym mając na uwadze zasady współżycia społecznego wnoszę o wydanie negatywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na :
„budowie obory o obsadzie 448 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie gospodarstwa hodowli bydła mlecznego”, zlokalizowanego w miejscowości Lasocice, na działkach nr ewid. 289, 292, 735/1, 735/2, 736/2 (obręb ewidencyjny 0004 Lasocice), gmina Święciechowa

Załącznik :

- 1) Opracowanie A. Michalak, J. Krzeszowiak, K. Pawlas :Ekspozycja na nieprzyjemne zapachy, „Medycyna Środowiskowa - Environmental Medicine 2014, Vol. 17, No. 4”